Фантоми гарних днів весь день полум'яніли
І почали уже на спадні бронзовіть...
Не розкривайсь, душе, спокуси, не зовіть
І не торкайте струн, що в пору одбриніли.

Спустошливі вогні всю днину шаленіли,
Б'ючи долинну цвіть і виноградну віть,
Не даючи житам до жнив дополовіть
І небо палячи, що жде нас, осмутніле.

Душе моя, жени лихе передчуття!
Невже минувшина пожре нам майбуття,
Невже повернеться забуте навіженство,

Невже повториться те, що було колись?
Борися за своє омріяне блаженство,
Іди проти грози, мужайся і молись!